

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 237. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm12622/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

dermand Boroasteer, deres Affen for det sædvanlige Afgu-
deri og deres særgige Lærdom om te Grund-Karstags, en god
og en ond, som de kaldes Dromadee og Ariman, saa
Benhæst, naar den først bliver rigtig læst, sikkert vil blive let
at forstaae og nem at bemætte.

Hoab der imidlertid er os der det Vigtigste at vide: hvors-
vidt nemlig den Kunstlære, Magierens engang i gamle Dage
haabde, var levende og virkelig i Persernes Daads-Tid, det
kan Bendaafse umuelig, men kun Historien læse os.

Ne nu en Medo-Persisk Stamme, Elamiterne eller
Elymaererne, var mægtig i Affen forind Assyrerne,
det slutte vi nødvendig af den sikre Esterretning om Elam
Konge Aderlaomer eller Aderlomer i Abrahams Tid,
og at Folket i disse Egne, efter lang Dvale, igjen reiste sig
under Sypaxares og Krus, det er ikke blot en sikker, men
beremt Kiends-Gierning, og altsaa maa Folke-Kanden,
efter en lang Dvale være vægnet, med en Reformation,
henimod den berømte Daads-Tid. Medens det derfor var split-
tergalt, at tænke sig en stor Religions-Stifter eller
Reformator under Darius Hystaspis, hentyder deri-
mod Historien paa en Prophet for Abraham og en
Reformator for Krus, saa vi maae finde det i sin
Tiden, at Grækerne snart tale om Boroasteer som æld-
gammel, længe før den Trojanke Krig, og snart som en ny
Mand, blot nogle Aarhundrede før Krus.

Herodot er nu vel ikke af dem, der nævner Boro-
asteer, eller taler sænderlig om Magierens Lærdom, men han
gier hvad der er os langt vigtigere, i det han giver os Re-
formations-Historien, forhaabid den vedkom Staa-
ten og tiden selv at mærke, hvor vigtig Esterretningen er.

Efterat Assyrernes Herredomme haabde været 520
Aar, siger Herodot, var Mede-erne de Første, der to-
dem løs og stred saa mandelig, at de afstæde Anget og gav

